

Van Vehchele tot Veghel

Periodiek van de Heemkundekring Vehchele
ISSN: 0668-114-27ste jaargang, nr. 91
Maart 2008, oplage 230
Aangesloten bij de Stichting Brabants Heem.
Opgericht: 28 April 1981

Inhoud

Blz.

Bestuur:

Voorzitter: Jan van Boxmeer, Pater Vervoortstraat 18,
5465 RT Zijtaart 0413-364427

Secretaris: Corry Lunenburg, Bouwmeesterstraat 3,
5462 CP Veghel 0413-367145
P.lunenburg@home.nl

Penningm: Cor de Jong, Lavendellaar 19,
5467 BG Veghel, 0413-365485

Leden: Gerard van Asseldonk, 0413-364893
Jan van Ganzewinkel, 0413-366468
Agnes Pigmans-van Helvoort, 0413-343571
Henk van der Voort, 0413-363651

Redactie Kroniek:

Gerard van Asseldonk, Agnes Pigmans-van Helvoort,
Nico Vreeswijk, Saskia Lunenburg, Henk van der Voort.

Redactie adres:

Saskia Lunenburg, Bouwmeesterstraat 3, 5462 CP Veghel,
Saskia_lunenburg@hotmail.com, 0413-367145

De Kroniek wordt gratis toegezonden aan de leden van de Heemkundekring. Zolang de voorraad strekt zijn extra exemplaren verkrijgbaar tegen betaling van € 2,50 voor leden en € 3.00 voor niet leden per exemplaar
---

Correcties en aanvullingen op *Kroniek* nr. 90

Bij het artikel over de Gebroeders Maussen in de reeks *Geschiedenis Veghelse familiebedrijven* (*Kroniek* nr. 90, blz. 3-10) is een storende fout gemaakt:

De naam van het echtpaar dat ons van extra informatie heeft voorzien (blz. 8-9), moet zijn

“Hartmann-Maussen” in plaats van Hartmann-Völker. Onze excuses daarvoor.

Mevrouw Jeanne Marie Hartmann-Maussen, **achternicht** van Louise Maussen, stuurde ons nog de volgende aanvulling:

“Ik ben een kleindochter van Leo(nard) Maussen en zijn echtgenote Gesina Völker. Leo had een eigen zaak, later gevestigd in het pand Lindenhof. Hij woonde in de Nieuwstraat, nu Deken van Miertstraat, in het huis waar nu in de gevel “1850” staat. Dit huis (anderhalve woning onder één kap) is het ouderlijk huis van mijn grootmoeder Gesina Völker. Ik hoorde onlangs van een Völker-achterneef dat het huis zo gebouwd is dat er een afzonderlijk gedeelte gebruikt kon worden door het personeel en de kinderen. Nu zijn er twee aparte woningen. Van latere bewoners van het woonhuis nr.9 hoorde ik, dat zij het huurden van de kerk. De familie –mijn grootmoeder en/of haar twee ongehuwde dochters- zal het waarschijnlijk wel geschonken hebben aan de kerk”

Een andere foutieve naam staat op blz. 20 en 21: G. de Visser moet zijn: **S. de Visser**.

Het oude raadhuis

De grootscheepse verbouwing en herinrichting van het “Oude Raadhuis” nadert zijn voltooiing.

Een multifunctionele invulling van een mooi historisch pand, maar wie weet nog dat dit pand oorspronkelijk ook multifunctioneel is ontworpen?

Tijd om even kort terug te kijken in de historie:

(de cijfers in de tekst verwijzen naar de plattegrond van 1877, de andere plattegrond geeft de nieuwe situatie weer)

Het gemeentehuis is ontworpen door de Hr. J.M. Nabbe, gemeentearchitect van Den Bosch en gebouwd in de jaren 1874-1877. Dit gebouw was niet alleen bestemd als raadhuis, maar ook voor het kantongerecht, de woning voor de cipier, post- en telegraafkantoor met directeurswoning, boterhal en gevangenis.

Meestertimmerman L. Derks uit Den Bosch was de aannemer; hij was bij de openbare aanbesteding van 24 juni 1874 de laagste inschrijver met een bedrag van fl 56.860,--.

In december 1874 zijn de fundamenten gelegd en tot augustus 1876 wordt er goed volgens bouwschema gewerkt. Dan ontstaan er echter kleine vertragingen, omdat architect en aannemer het vaak oneens zijn. In november 1876 wil de aannemer zelfs niet verder werken, voordat aan bepaalde eisen is tegemoetgekomen.

Op 20 december 1876 kan dan toch het post- en telegraafkantoor worden geopend (3,4,5), op 11 februari gevolgd door het kantongerecht (11), ciperswoning en gevangenis.

De gevangenis en ciperswoning waren gebouwd achter het gemeentegebouw.

De gemeentesecretarie, die op de **bovenetage** zou komen, moest wachten op de hardstenen trap uit Luik, die in de maanden februari en maart 1877 in gedeelten werd afgeleverd. De boterwaag, die beneden in een vertrek aan de Aa-zijde was ondergebracht, is eind april 1877 geopend (14) (de huidige kleuterhoek).

In de loop der jaren heeft de secretarie steeds meer ruimte in gebruik genomen, nadat andere overheidsinstellingen het gebouw ontruimden.

In 1900 werd een nieuw post-, telegraaf- en telefoonkantoor in gebruik genomen tegenover het gemeentehuis aan de Aa-brug.

In de vrijgekomen ruimte (3,4,5) kwam de ontvanger der registratie en domeinen. Het kantongerecht is in 1933 opgeheven; deze vertrekken zijn daarna gehuurd ten behoeve van het kantoor der directe belastingen (11,12,13). In 1936 zijn aansluitend aan de achterzijde twee cellen met portaal gebouwd. In 1938 huurde het Ministerie van

Financiën ten behoeve van een registratiekantoor enige vertrekken op de eerste verdieping.

Bij de inval van de Duitsers in mei 1940 werd door de Nederlandse Genie zoveel springstof gebruikt bij het opblazen van de Aa-brug, dat het gemeentehuis zware schade opliep. Bij de herstelwerkzaamheden in 1941 werd tevens een grondige verbouwing gerealiseerd. Het torentje boven de voordeur verhuisde naar het dak en door het naar achteren verplaatsen van een muur had architect Schütz uit Den Bosch ruimte geschapen voor een grote hal met trappenhuis. In 1947 werd ook de Rijkspolitie in het gemeentehuis gevestigd (rechterzijde). Na de oorlog zijn ook nieuwe gebrandschilderde ramen aangebracht naar een ontwerp van Jos ten Horn en uitgevoerd door glazenier G. Mesterom uit Bunde, met de spreuk van Vondel: “De vrije staet luickt op, als ’t volk de wetten eert”.

In 1961 is het gebouw door architect Pierre Tooten van binnen aan de eisen der tijd aangepast. Het politiebureau is in 1960 vertrokken naar de Stationsstraat om plaats te maken voor de gemeenteontvanger (11) en financiën (14).

Onder de trap werd een nieuwe kamer voor de gemeentebodes gerealiseerd.

In 1974 schonk de Firma J. van Lee, t.g.v. haar zilveren jubileum, het klokkenspel voor in het torentje.

Na een aantal herschikkingen binnen het gebouw vertrokken steeds meer diensten uit het gemeentehuis wegens ruimtegebrek. De afdeling Sociale Zaken naar het gebouw van Jansen de Wit, Financiën naar “De Bimd”, Onderwijs, recreatie en welzijn naar Hoofdstraat 17, Openbare werken naar de Violenstraat en toen de muziekschool uit Hoofdstraat 1 vertrok, werd ook dat gebouw in gebruik genomen. Na de bouw van het nieuwe gemeentehuis vertrokken in 1984 alle gemeentelijke

diensten naar hun nieuwe locatie. Na een rigoureuze verbouwing met aanbouw betrok de bibliotheek in 1985 het oude gemeentehuis en vanaf 1992 hield het Veghels Kunstenaars Collectief haar exposities in de hal. In 2004 verhuisde dit VKC naar het cultuurcafé, bij de komst van het Uitpunt in de hal.

Van 1985 tot 1989 kreeg Heemkundekring Vehchele de voormalige raadzaal ter beschikking. Daarna verhuisde deze naar het voormalig Oud-Archief waar we nu nog zitten. Het Streekarchief “Langs Aa en Dommel” nam de rest van de bovenverdieping in gebruik. De raadzaal als studiezaal, de kamer van de burgemeester voor de medewerkers en die van de gemeentesecretaris voor de Streekarchivaris.

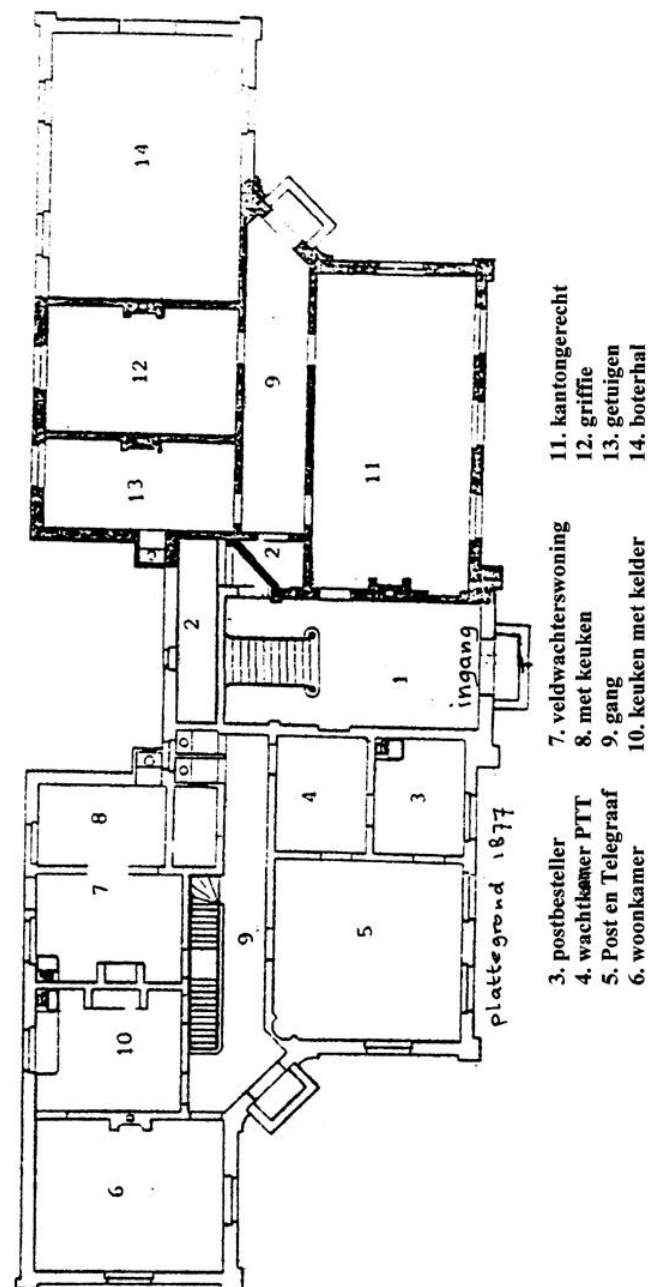
Om een idee te geven van de groei van Veghel in de loop der jaren, volgen hier wat inwoneraantallen:

Jaar	Aantal inwoners
1845	4.123
1885	5.549
1940	8.818
1950	10.737
1961	13.860
1970	19.200
1983	25.000
2008	30.223 (excl. Erp, Boerdonk, Keldonk)

Henk van der Voort

Geraadpleegde literatuur:

- “Van Raedtaemer tot Gemeentehuis”, H. Centen, J. Pos (uitgave Vehchele.)
- “100 jaar gemeentehuis”, uitgave gemeente Veghel
- Diverse kronieken van Vehchele.

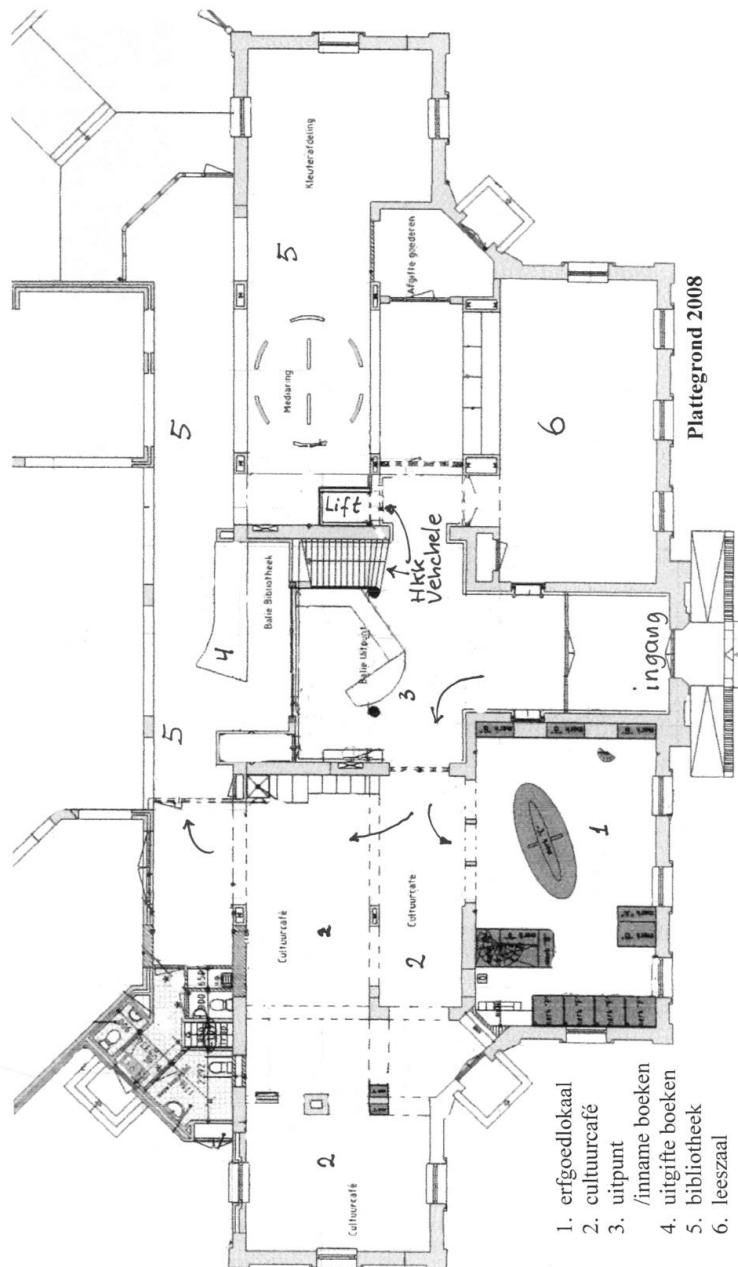

DE KILSDONKSE MOLEN BEGINT EEN NIEUW LEVEN

De Kilsdonkse molen, gelegen in het prachtige beekdal van de Aa tussen Dinther en Veghel, is een unieke combinatie van een bijzondere watervlucht-korenmolen aan de ene oever van de rivier de Aa en een grote watergedreven oliemolen aan de andere kant. Twee schitterende molens met veel bijzondere en historische kenmerken, die volledig gerestaureerd en gereconstrueerd worden naar de situatie van 1880. Maar wat is er voor en na 1880 gebeurd? Hoe gaat het nu verder met deze molen?

De molen in huidige staat.

Historie.

De geschiedenis van de Kilsdonkse molen gaat terug tot ongeveer de middeleeuwen. Een oprichtingsakte is tot nu toe niet gevonden. Maar in de schepenenprotocollen van Den Bosch bevindt zich een akte van 30 augustus 1433, waarin een gedeelte van het eigendom van “een watermolen met twee raderen, gelegen in de parochie van Dinther op een plaats genaamd “Kilsdonck” wordt overgedragen. Dit is het oudst bekende document, waarin de molen met name genoemd wordt. Uit de akte blijkt dat de molen toen al enige tijd bestond...

In latere documenten wordt over koren- en oliemolen gesproken, waarmee de twee genoemde raderen ongetwijfeld verklaard zijn. Het is zeer waarschijnlijk dat deze molen dus al veel eerder bestond. Helaas is de precieze datum onbekend.

In 1491 was er bepaald dat er alleen van oktober tot en met maart met de molen gewerkt mocht worden. Dit was omdat de waterafvoer van de Aa altijd problematisch is geweest. Vooral bij Dinther leverden overstromingen snel schade op aan de gewassen.

Lange tijd waren de Kilsdonkse Molen en de windmolen van Heeswijk in dezelfde hand en werden deze vaak zelfs bediend door dezelfde molenaar. Het verbod voor de watermolens in de zomer had daardoor geen ernstige gevolgen voor de boeren en de molenaar.

In 1799 werden de molens verkocht en kwamen ze in verschillende handen terecht. Voor Nicolaas Coppens, de nieuwe eigenaar van de Kilsdonkse Molen, werd het toen wel een probleem om niet in de zomer te mogen malen. Hij vroeg daarom al snel een vergunning aan om een windmolen te bouwen. Deze vergunning werd helaas geweigerd en daarom is hij in 1813 zonder toestemming een windmolen gaan bouwen. De koren-, olie- en windmolen waren allemaal van hout gemaakt.

In 1842, toen de molens eigendom waren van Cornelis van Aert, brandde het complex af. De heer Van Aert bouwde het complex weer op, maar nu van baksteen. In 1880 werd het gekocht door de gemeente Veghel. Het doel van de gemeente Veghel was om de Aa beter te laten doorstromen. De raderen en de stuw van de molen werden dan ook verwijderd. Twee jaar later werd ook het binnenwerk van de oliemolen verwijderd en verkocht en alleen de korenmolen kon nog zijn werk op windkracht volbrengen.

Rond 1900 werd een petroleummotor geplaatst om ook bij windstilte te kunnen malen. Deze werd in 1927 vervangen door een krachtige motor. In 1928 kocht Jan Potters de molen. Hij woonde tot zijn overlijden (1937) samen met zijn gezin in de oliemolen. Na 1939 werd

de windaandrijving niet meer gebruikt. In 1948 werd zoon Co de molenaar. In 1951 verving hij de petroleummotor door een diesel. De bouwkundige toestand van de molen ging snel achteruit. In 1954 werd de vervallen kap en stelling van de windmolen verwijderd en een deel van het metselwerk werd gesloopt. De molen werd niet meer bewoond. Een andere zoon, Ad Potters, begon in 1957 een kolen- en graanhandel bij de molen. De kolenhandel ging achteruit en het graan werd mengvoer. In 1985 stopte deze kolenhandel en in 2000 werd het mengvoederbedrijf definitief beëindigd.

In 1998 namen de kinderen van Ad de molenrestanten over en uiteindelijk bleven zoon Paul en zijn partner Lisette als laatste eigenaren over. Paul en Lisette hadden als wens om de molen weer in ere te herstellen. De stichting Kilsdonkse Molen is druk bezig om dit voor elkaar te gaan krijgen.

Onderzoek heeft uitgewezen dat meer dan voldoende gegevens en materialen aanwezig zijn om de situatie van 1880 weer volledig te herstellen. Het verhaal van de Kilsdonkse Molen is dan ook nog lang niet ten einde. Sterker nog, met enthousiasme en samenwerking wordt er gewerkt aan een wedergeboorte. Stichting de Kilsdonkse Molen verwacht in 2008 een groot deel van de molen te hebben gerestaureerd.

Saskia Lunenburg in samenwerking met Nico Vreeswijk.

Bron: www.Kilsdonksemolens.nl
Stichting Kilsdonkse Molen.

Extra informatie:

- Eerder werd door voormalig bestuurslid Gerard Wonders in ons blad uitvoerig geschreven over de Kilsdonkse molen (zie: Kroniek

2^e jaargang, nr. 3, oktober 1982, blz. 30-47 met uitgebreide documentatie en een groot aantal afbeeldingen).

- De heer W. van der Steijn, secretaris van de Stichting Kilsdonkse Molen, heeft op 26 februari j.l een interessante lezing gehouden. Het verslag door Henk van der Voort geschreven, is opgenomen in ons Mededelingenblad van maart 2008, blz. 4-7.
- De restauratie van het molencomplex is uiteraard ter plaatse te volgen, maar ook op bovengenoemde site. Binnenkort wordt de koningsspil, de belangrijkste verticale houten as van wel 16 meter in de korenmolen aangebracht. Deze is vorige zomer ter plekke op traditionele wijze gezaagd uit een kaarsrechte eikenstam uit de Ardennen.

De molen hoe hij moet worden.

Monumentje verplaatst van Klondike naar Zusterstuin

door Zr. Josepho Manders (overname uit “Samen Verder”, contactblad van de Zusters Franciscanessen, 63^e jrg., oktober 2007, nr. 5, blz. 4-8)

Omdat het Generaalat van de Zusters Franciscanessen SFIC verhuisd is naar de Deken van Miertstraat 8 en de kantoren naar de Frisselsteinstraat 5A en het huis met de tuin verkocht is, zoek je of er iets is, dat niet belangrijk is voor de nieuwe eigenaar, maar wel voor de Congregatie. Zo sta je dan voor het ijzeren kruis, dat eens stond op de kapel van het gasthuis/ziekenhuis in Veghel en dat later in de Hoogstraat 8, als monumentje een unieke plaats kreeg. Op 14 november 1989 werd het kruis daar geplaatst tussen de kapel (koetshuis) en het secretariaat van het Generaal Bestuur.

Het monument krijgt een mooie plaats in de tuin van de zusters

Nu krijgt het een nieuwe zinvolle plaats in de Franciscustuin op het kloosterkerkhof van het moederhuis in de Deken van Miertstraat. Veel zusters zullen bij een bezoekje aan het kerkhof stil staan bij dit monument en zich de kapel met torenspits en kruis herinneren. De kapel was voor velen een centrale om kracht op te doen om het werk voor bejaarden en zieken goed te verrichten. Veel namen van zusters

die daar gewoon en gewerkt hebben, zijn te vinden op de kruisen of op de namenlijsten onder de Calvarieberg.

Op 19 september 2007, daags voor de officiële verkoop van Huize Klondike aan de nieuwe eigenaar, de heer J. Slippens uit Veghel, werd het monumentje door bouwbedrijf Van de Ven overgeplaatst naar het kloosterkerkhof.

Gelezen voor u in:

Brabants Heem, Tijdschrift voor archeologie, geschiedenis en volkskunde. Jaargang 59, 2007/3, pag. 119

In een bespreking van de heemkundebladen in Brabant, onder de titel: “Niet herleven maar beleven. Op zoek naar de emotie achter het verhaal” schrijft redacteur Joris van Dierendonck lovend over de bijdrage van Martien van Asseldonk over de sterke gemeenschapszin van de Zijtaartse bevolking (*Kroniek van Vehchele tot Veghel, nr. 88, pag. 3-13*).

“Gelardeerd met prachtige citaten wordt de invloed van school en kerk besproken. Zo weet Doortje Brugmans op niet mis te verstane wijze het conservatieve en strenge karakter van pastoor Van Delft – die in 1942 geestelijk leidsman van de gemeenschap werd – tot uitdrukking te brengen:”Hij bemoeide zich overal mee. Met de vrijerij, dat mocht niet met de tong. Het was een lastige heer”. Ook bleek de pastoor zich verantwoordelijk te voelen voor de uitbreiding van zijn kudde. Toen Haske Kuijpers werd gevraagd waarom zijn vrouw Miet al zo lang niet meer in verwachting was geweest, antwoordde deze ad rem:”’t Is mèn Miet, daar doe ik mee wat ik wil”. Al snel lag de pastoor in conflict met de gemeenschap, en al in 1943 moest hij zijn parochie verlaten. Zijn vertrek werd met instemming begroet. Hoewel de emoties in Zijtaart hoog opliepen, bleef het conflict beperkt tot een verbale strijd”.

Van Dierendonck vindt dit een goed voorbeeld van conflictsituaties die met sterke emoties gepaard gaan. De frustratie en irritatie klinken duidelijk door in het verhaal en verdiepen dat daardoor.

Archeologische werkgroep stuit op Romeins erf

Nieuws van enkele lopende projecten

Masterplan Aa:

Zoals reeds werd vermeld in de vorige Kroniek (*nr. 90*) is het gebied van de driehoek: de Beekgraaf, Aa en A50 aangemerkt als een toekomstig moeraslandschap en hebben proefsleuven op het zuidelijk deel (direct aan de Beekgraaf) geleid tot de vondst van een Romeins erf. Daarom werd dan ook besloten dat het betreffende gedeelte, ongeveer de helft van het oppervlak van het genoemde gebied, voor verder afgraven wordt geblokkeerd.

Het resterende gedeelte werd wel vergraven voor een aftakking van de Beekgraaf en de aanleg van een uitgestrekte plas. De werkzaamheden werden ook nu door onze archeologische werkgroep dagelijks gevolgd. Na het vinden van een Romeinse fibula en enkele terra sigillata scherven werd de aandacht bij de begeleiding van verdere werkzaamheden extra verscherpt. En ja, op een plek bestaande uit wit met “doorstroomd” grijs zand, omgeven met enkele houten palen, werd een hoge concentratie aan artefacten als scherven van inlands Romeins aardewerk en terra sigillata aan het afgegraven oppervlak gevonden. Met deze vondsten werd dan ook de projectleider van Masterplan Aa door de werkgroep verzocht een vervolgonderzoek en begeleiding door een professioneel bureau te laten uitvoeren, waaraan gevolg werd gegeven. De vindplaats lag juist tussen twee daarvoor gegraven proefsleuven, waardoor ze tijdelijk verborgen bleef.

Mede vanwege de hoge kosten die met een opgraving gepaard zouden gaan, werd op advies van de Provincie besloten om de vindplaats in kaart te laten brengen door het bureau ARC met assistentie van de werkgroep. Na afschaven van het oppervlak kon ook nu op basis van aanwezigheid van sporen in het zand zoals van palen en vondsten van aardewerk de conclusie getrokken worden, dat hier sprake is van een Romeins erf, bestaande uit een woning met daarnaast een spieker en

houten hulpmiddelen (ophaalboom voor put?). De rapportage door ARC moet nog volgen.

Nog juist voor de Kerstdagen werd het veldwerk afgerond en werd ter bescherming van het erfgoed de helft van de reeds gegraven plas met een laag van ca. één meter afgedekt. Hiermee zijn grondwerkzaamheden van het Masterplan Aa, die vallen onder het werkterrein van de heemkundekring Vehchele, met een voldaan gevoel afgerond.

fibula

vuursteen

Peellandstraat

De bestaande huizen in deze wijk zullen worden afgebroken, waarna nieuwbouw zal plaatsvinden. Uit het archeologisch bureauonderzoek was naar voren gekomen dat het plangebied op een oorspronkelijke dekzandrug ligt en tot begin van de 20^e eeuw nog weide en/of bouwland was. Daarom is besloten tot een proefsleuvenonderzoek in de achtertuinen van huidige woningen. Met de belanghebbende partijen is vastgesteld dat BAAC het betreffende onderzoek met assistentie van de werkgroep in februari zal gaan uitvoeren.

Scheifelaar

Zeker binnen het plangebied van de nieuwbouw “Scheifelaar II” (ZO Veghel) is de verwachting van het vinden van archeologische objecten hoog gesteld. Rond de bouw van de ernaast gelegen wijk, Scheifelaar I, werden in de jaren negentig zeer interessante vondsten gedaan. Dit ondanks de beperkte gelegenheid die men toentertijd van de gemeente kreeg. Belangrijke vondsten zijn ondermeer vuursteen uit het Paleolithicum, aardewerk uit de IJzertijd en waterputten uit zowel de Romeinse tijd als de Middeleeuwen. De werkgroep zal in maart 2008 ook meewerken bij het proefsleuvenonderzoek.

Gerard Sas

Vaktermen verklaard

- ARC: Archeologisch onderzoeksbureau;
- Artefact: kunstmatig voortbrengsel, niet uit de natuur afkomstig;
- BAAC: Onderzoeksbureau voor Archeologie, Bouwgeschiedenis en Cultuurhistorie;
- Fibula: doek- of mantelspeld, tweedelig: met gaatje en pen;
- Paleolithicum: Oude Steentijd (van 2,5 miljoen jaar tot 8000 jaar geleden);
- Terra sigillata: (Romeins) gestempeld aardewerk
- Spieker: voorraadschuur voor graan (L.: spica van spicarium);

Reacties van lezers:

Ons lid Sjef Joosten reageerde op het Brabants volkslied dat we vorige keer afdrukten. Hij kende nog twee andere, namelijk het bekende “Hertog Jan” en een Brabants volkslied van Willem van Mook op muziek van Aug. de Laat. Bij de verkenners heeft hij beide liederen vaak gezongen. Wat een nieuw Brabants volkslied betreft: er zal volgens Sjef nog veel water door de Aa moeten stromen, voordat er zo’n nieuw lied is. Zeker nu de bedding veel breder is geworden!

Omdat we in deze kroniek de molen aandacht geven vonden we het plaatsen van dit lied erg toepasselijk.

44. LIED VAN DEN MOLENAAR.

G. W. LOVENDAAL.

J. WORP.

Niet te snel.

1. Mijn mo - len-tje draait er lus - tig en wel, Mijn schoorsteen rookt er

ne - ven, Maar 'k ben nog al - tijd een vrij - ge - zel, Wat

heb ik alleen aan zoo'n le - ven! Och trad er Ma - rie - ke mijn

mo - len-tjen in, Dan wist ik waarvoor ik mijn brood - je win, Dan

wist ik waarvoor ik mijn brood - je win.

2. De hemel bezorgt mij gunstigen wind,
Het boertje geld en koren.
De steenen ronken en 't werkend bint,
Laat vroolijk zijn krikkrakken hooren.
Doch klonk door den molen Marieke heur taal,
Dan wist ik waarvoor ik mijn koren maal (bis).
3. De disch is bereid, de pot hangt te vuur,
Gevuld zijn kist en kasten,
Maar 't is geen leven zoo op den duur,
Al heb ik meer lusten dan lasten.
Och trouwde het blonde Marieke met mij,
Dan wist ik waarvoor ik den disch berei (bis).
4. Blaas, windeke, blaas, en molentje draai,
Vivat het mulders leven!
Maar ziet mijn molen nooit kind of kraai,
Dan is het mij net om het even.
Och kwam op den molen Marieke mijn schat,
Ik denk, dat ik spoedig zoo'n dreumes had (bis).

Wie is wie en wat is wat?

Onderstaande foto hebben we mogen ontvangen van dhr. M. Verbruggen. De foto is gemaakt in 1959 in de Hoogstraat, op weg naar de onthulling van het Airborne-monument door Prinses Irene. De prinses en burgemeester Schreven kennen we bij de heemkundekring maar we zijn erg benieuwd naar de andere personen die op de foto staan. Weet u wie ze zijn? Of heeft u extra informatie over de situatie? Neem dan contact op met Henk van der Voort via de mail: vehchele@gmail.com of bel naar 0413-363651.

Op de foto uit kroniek 90 heeft dhr. R. van der Lande de volgende reactie gegeven:

"Waarschijnlijk was het in de jaren 50 van de vorige eeuw niet ongebruikelijk om ter gelegenheid van een bedrijfsjubileum of een andere feestelijke gebeurtenis met medewerkers (en partners) een bezoek aan Schiphol te brengen. Machinefabriek van der Lande (nu: Vanderlande Industries) bracht ter gelegenheid van het 5-jarig jubileum in 1954 met zo'n 90 medewerkers en partners eveneens een bezoek aan Schiphol (nu Oost); ook van dat bezoek is er een foto met alle deelnemers posierend voor een KLM toestel."

Dank U voor deze reactie.